

LỄ THẬT VỀ ĐỨC TIN

Bài 19- Đức tin thì hành chức năng của mình như thế nào.

Chúng ta đang học các Lễ thật về đức tin, là một trong mười hai chức năng thuộc linh (nguyên bản King James version chép là **spiritual gifts**, còn bản Kinh-Thánh tiếng Việt dịch là các **sự ban cho thiêng liêng**).

Qua mười tám (18) bài mà chúng ta đã học, thì đức tin có thể được coi như là bộ não của con người vậy, vì theo sự sống thuộc về xác thịt của loài người, khi người ta chưa nhận biết Đức Chúa Trời và chưa được tái sinh linh hồn mình, thì từ bộ não này mà tất cả các kiến thức liên quan đến cuộc sống và sự sống của loài người sẽ được lưu giữ và được phân tích theo khả năng phân biệt điều thiện và điều ác mà loài người đã nhận được qua việc A-đam ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác tại nơi vườn Ê-đen.

Sự hiểu biết cùng với những kiến thức liên quan đến cuộc sống và sự sống của người ta sẽ tùy thuộc vào việc người ta sử dụng các chức năng nhìn, nghe, ngửi, nếm và cảm nhận được từ môi trường sống của mỗi người, mà bộ não của người ta sẽ đưa ra những quyết định hành động khác nhau theo ý muốn của mình. Vì thế cho nên, dù người ta có thể cùng học trong một lớp, cùng một trường, cùng được nghe giảng bởi các giáo viên phụ trách các môn học, nhưng kết quả của kỳ thi tốt nghiệp lại hoàn toàn khác nhau. Điều đó không phải vì bộ não của những người đó có cấu tạo khác nhau, như người ta nói người này thông minh hơn người kia, vì Đức Chúa Trời chỉ tạo nên một người duy nhất trên đất này bằng hơi thở của Ngài và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng chỉ một lần duy nhất lấy bụi trên mặt đất này để nặn nên hình người (tức là một thân thể) mà thôi, nghĩa là hết thấy loài người sẽ được sanh ra từ A-đam, là người trước nhất được tạo nên trên đất này, đều có một thân thể, một linh hồn giống như người đã sanh ra mình vậy.

Theo nguyên tắc kỹ thuật, thì tất cả mọi sản phẩm được tạo nên từ một tiêu chuẩn, một khuôn mẫu, cùng một loại vật liệu và cùng một mục đích sử dụng, thì sẽ hoạt động giống nhau, nhưng khi sản phẩm đó đã được bán cho người mua, thì sự hoạt động của sản phẩm đó sẽ tùy thuộc vào sự hiểu biết, ý muốn của người dùng sản phẩm đó và như vậy, sản phẩm đó có hoạt động tốt, lâu bền hay không là tùy thuộc vào sự hiểu biết và ý thức người chủ của sản phẩm đó.

Cũng một lẽ đó, cuộc sống của mỗi người ở trên đất này sẽ không giống hệt như nhau, ấy là bởi vì thân thể xác thịt của người ta đã bị bán cho tội lỗi (khi nói đến tội lỗi là nói đến ma quỷ, là kẻ phạm tội từ lúc ban đầu) và ma quỷ đã cầm buộc thân thể xác thịt của người ta theo bốn tánh độc ác của nó, vì thế cho nên thân thể xác thịt của người ta, vốn được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên với mục đích làm đồ dùng về sự công bình, nghĩa là thân thể xác thịt của người ta phải vâng phục hoàn toàn ý muốn của linh hồn mình, nghĩa là sống theo ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài. Vì cơ tội lỗi của A-đam (là người trước nhất được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này) mà thân thể xác thịt (được tạo nên bằng bụi đất) của loài người bị rửa sả, và vì thân thể xác thịt của A-đam đã ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, nên khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã vào trong thân thể xác thịt của loài người và ma quỷ đã sử dụng khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã có trong thân thể xác thịt của loài người mà cai trị loài người sống theo ý muốn của ma quỷ.

Như vậy, nếu người tin Chúa mà không nhận biết được cấu tạo của loài người, cả thuộc thể và thuộc linh và không có sự thông biết về cấu tạo của sự sống của linh hồn mình, thì ma quỷ sẽ tiếp tục sử dụng sự lừa dối mà cai trị sự sống của người đó và số phận của người đó, cũng giống như những học sinh chăm chỉ đến trường học như mọi người khác, nhưng kết quả cuối cùng của người đó lại không thể tốt nghiệp được, vì trong suốt thời gian người ấy đi học, tai người đó có nghe giảng, mắt người đó được nhìn thấy mọi sự, nhưng khi thi, mọi sự mà người ấy đã học đó sẽ không có tác dụng, bởi vì bộ não của người đó không có quyền cung cấp mọi kiến thức mà người ấy đã được nghe, được thấy.... vì quyền lực của ma quỷ đã cầm quyền cai trị sự sống của người đó, chứ không phải là linh hồn, vốn một đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người đó cai trị, như Lời Chúa đã chép.

Giê-rê-mi 17:10-11: Ta, Đức Giê-hô-va, dò xét trong trí, thử nghiệm trong lòng, báo cho mỗi người tùy đường họ đi, tùy kết quả của việc họ làm. Kẻ nào được giàu có chẳng theo sự công bình, cũng như chim đa đa ấp trứng mà mình chẳng đẻ ra; đến nửa đời người, nó phải mất hết, cuối cùng nó ra là ngu dại.

Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh và chính Đức Chúa Jêsus Christ đã tỏ cho chúng ta biết rằng, hết thấy các Lời mà Ngài đã phán ra, không phải chỉ là những Lời Ngài phán dạy các môn đồ của Ngài, mà là hết thấy mọi Lời mà Đức Chúa Trời đã phán ra và được chép trong Kinh-Thánh, cũng là của Ngài, vì Ngài

(Đức Chúa Jêsus Christ) là Lời Đức Chúa Trời và Lời Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, đều là thần linh và sự sống, điều đó có nghĩa là, nếu người tin Chúa muốn nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời thì linh hồn của người đó phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh để sự sống của linh hồn mình được phục hồi, bấy giờ, linh hồn của người đó sẽ nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh mà được hiểu ý nghĩa của Lẽ thật, là Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời và khi linh hồn người ấy được hiểu ý nghĩa của Lời Chúa, thì ấy là người đó được ăn bánh và được uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời, khiến cho linh hồn người ấy được thêm sức mà hành động theo Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và sự sống đời đời, như Chúa Jêsus đã phán với những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: **“Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các người hằng ở trong đạo Ta (continue in my word - hằng ở trong Lời của Ta), thì thật là môn đồ Ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.”** (Giăng 8:31-32)

Chữ **hằng ở trong** - continue^{G3306} chép trong câu 31 trên, đó là chữ μένω - meno, số 3306 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *chỗ nương dựa, sự bền bỉ chịu đựng, sự tiếp tục, sự duy trì, sự trung thành với, sự ở trong, sự sống trong, sự luôn hiện diện với, sự vẫn cứ ở trong, sự giữ vững lập trường, sự chờ đợi không bỏ đi;*

Chữ **đạo** - word^{G3056} chép trong câu 31 trên, đó là chữ λόγος -logos, số 3056 ra từ chữ λέγω -lego, số 3004 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *lời nói ra, kể cả sự suy nghĩ đã được nói riêng cho một người hay với một dân tộc hoặc là lời giảng dạy, hoặc là câu hỏi hoặc là mạng lệnh, hay là sự tỏ ra hoặc là sự chất vấn, được chép xuống thành văn tự;*

Sự **hằng ở trong Lời của Đức Chúa Trời** đã được Chúa Jêsus phán đây, chính là nguyên tắc thánh không bao giờ thay đổi của Nước Đức Chúa Trời, vì không phải bởi người ta nghe Lời giảng hoặc là đã đọc và thuộc Lời của Đức Chúa Trời mà được sự sống lại cho linh hồn mình, mà chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ hoàn thành ý muốn của Đức Chúa Trời đối với những người nào thật sự hiểu biết chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời. Quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ theo ý muốn của Đức Chúa Trời mà hành động trong lòng của người nào vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Sự hằng ở trong Lời Đức Chúa Trời có nghĩa là người tin Chúa luôn sống trong sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời và không bao giờ ra khỏi sự cai trị của sự sáng đó, vì **sự sáng thật** (Giăng 1:9) đó thuộc về sự sống đời đời của Đức Chúa Trời.

Tại đây chúng ta cần nhận biết giá trị quan trọng của **sự sáng** liên quan đến sự sống của muôn vật ở trên trái đất này. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên vì sáng lớn, là mặt trời để cai trị ban ngày, còn mặt trăng là vì sáng nhỏ hơn, để cai trị ban đêm. Sự sống của muôn vật trên đất này luôn chịu ảnh hưởng và phụ thuộc vào ánh sáng của mặt trời, từ các loài thực vật như cây cỏ, đến các loài động vật, đều cần ánh sáng của mặt trời để duy trì sự sống và kết bông trái, cùng gia thêm sức sống cho chính mình. Nếu các tạo vật đó không nhận được ánh sáng của mặt trời chiếu vào một thời gian dài, sức sống của các loài đó sẽ yếu đi và không thể sanh bông trái được, còn các loài động vật sẽ suy yếu và dễ dàng nhiễm bệnh và mất dần khả năng sức lực của sự sống.

Muôn vật được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trong vũ trụ cũng như muôn vật ở trên đất này đều thuộc về môi trường sống của loài người và hết thảy muôn vật đều là những công cụ được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên với mục đích để dạy dỗ, tôi luyện, thử thách loài người, nghĩa là cả thân thể xác thịt với linh hồn của người ta sẽ phải chịu mọi sự tác động của môi trường sống liên quan trực tiếp đến sự sống của loài người.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người cùng muôn vật được Ngài tạo nên và đặt trong vũ trụ, hoặc trên đất, hoặc bên dưới đất, hoặc trong nước dưới đất và Đức Giê-Hô-Va cho phép Môi-se chép những sự đó trong Kinh-Thánh và ban cho loài người và Đức Chúa Trời sẽ qua những sự đã chép đó mà Ngài tìm trong loài người hết thảy, xem linh hồn nào còn nhận biết mình ra từ Đức Chúa Trời và hết lòng tìm kiếm Ngài và muốn được trở lại làm con của Đức Chúa Trời hay không. Nhưng Kinh-Thánh đã chép thế nào về loài người ?

Thi-Thiên 14:1-3: Kể ngu đại nói trong lòng rằng: chẳng có Đức Chúa Trời. Chúng nó đều bại hoại, đã làm những việc gớm ghiếc; Chẳng có ai làm điều lành. Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống các con loài người, đặng xem thử có ai khôn ngoan, tìm kiếm Đức Chúa Trời chẳng. Chúng nó thay thảy đều bội nghịch, cùng nhau trở nên ô ướ; chẳng có ai làm điều lành, dầu một người cũng không.

Thi-Thiên 14 và Thi-Thiên 53 do vua Đa-vít chép xuống để dạy dỗ dân sự của Đức Chúa Trời thông qua chức vụ của những người Kê-hát thuộc chi phái Lê-vi chuyên coi sóc hòm bằng chứng, cái bàn, chân đèn, các bàn thờ, và những đồ đạc của nơi thánh để dùng về việc thờ phượng, luôn với bức màn và các vật chi liên quan.

Vua Đa-vít đã chép xuống các lời trên vào giao cho thầy nhạc chánh, tức là những người chuyên lo việc ca hát ngợi khen Đức Chúa Trời tại nơi đền thờ của Đức Chúa Trời trong dân Y-sơ-ra-ên, để soạn nhạc mà dùng các lời mà vua Đa-vít đã được cảm động bởi Thần của Đức Giê-Hô-Va mà viết xuống, để dạy dỗ dân sự, và cũng là để nhắc nhở những người giữ chức thầy tế lễ trải các đời kế tiếp nhận biết trách nhiệm của mình, là phải dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho tuyển dân của Đức Chúa Trời.

Nếu như Luật pháp của Đức Chúa Trời không được giảng dạy đầy đủ và đúng cho dân sự, thì Luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ không được ghi vào trong lòng và trong trí khôn của người ta và Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ không thể cáo trách người ta được.

Cho đến tận thời kỳ sau rốt này, rất nhiều người mang danh là người tin Chúa, mà thật sự họ là những người tin có Đức Chúa Trời, chứ không thật sự đạt đúng tiêu chuẩn của chữ **tin** mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Giăng 7:38: Kể nào tin Ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy.

Giăng 11:25: Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin Ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi.

Giăng 14:12: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.

Các chữ **tin** - **believeth**^{G4100} chép trong các câu trên, đó là chữ ΠΙΣΤΕΥΩ - **pisteuo**, số 4100 ra từ chữ ΠΙΣΤΙΣ - **pistis**, số 4102 và chữ ΠΕΙΘΩ - **peitho**, số 3982 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *có đức tin đến, có lòng tin, sự tin chắc để giao phó sự sống mình cho, sự tin cách thuyết phục, sự tin cậy, sự nương dựa hoàn toàn vào, sự chấp nhận, sự đồng ý với, sự kết hiệp với, sự làm bạn với, sự vâng phục, sự tán thành với các bằng chứng và quyền phép mà người ấy tin cậy, sự sanh bông trái của điều mình đã tin và làm theo;*

Rất nhiều người tin Chúa, thậm chí là người đứng giảng, đã hiểu không đúng về sự yêu thương của Đức Chúa Trời, nên họ dạy nhau rằng **hãy phó thác mọi sự cho Chúa Jêsus và Ngài sẽ làm cho** và người ta đã viện dẫn Lời Chúa Jêsus phán với các môn đồ của Ngài rằng:

Giăng 14:12-21: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Các người nhân Danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho, để Cha được sáng Danh nơi Con. Nếu các người nhân Danh Ta xin điều chi, Ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lẽ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người. Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.

Bản King James version chép câu 13 và 14 trên như sau: ¹³ **And whatsoever**^{G3748-G302} **ye shall ask**^{G154} **in my name**^{G3686}, **that will I do**^{G4160}, **that the Father**^{G3962} **may be glorified**^{G1392} **in the Son**^{G5207}. ¹⁴ **If**^{G1437} **ye shall ask**^{G154} **any**^{G5100} **thing in my name**^{G3686}, **I will do**^{G4160} **it.**

Có nghĩa là: **Bất kỳ điều gì các người sẽ cầu hỏi trong Danh của Ta, Ta sẽ làm cho, để Đức Chúa Cha được vinh hiển trong Con. Nếu các người cầu hỏi về điều gì (hoặc người hay vật) trong Danh của Ta, Ta sẽ làm cho.**

Chữ **cầu xin, xin** - **ask**^{G154} chép trong 2 câu trên, đó là chữ ΑΙΤΕΩ - **aiteo**, số 154 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **cầu hỏi, cầu xin, thêm muốn, khao khát, sự đòi hỏi, sự cần thiết, yêu cầu;**

Tại điểm này, mọi người tin Chúa phải hiểu rằng, chúng ta được gọi đến với một mục đích là được trở nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ và vì mục đích đó mà loài người được tạo nên trên đất này, chứ không phải tự nhiên mà Đức Chúa Trời lại cứu chuộc chúng ta. Tất cả mọi sự mà loài người phải trải qua trên đất này không phải để hưởng thụ cuộc sống trên đất, mà là một cuộc luyện lọc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời để tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ nhà Vua (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:3-6; Ma-la-chi 2:15; 1 Phi-e-rơ 2:9-10).

Như vậy, trong bất kỳ mạng lệnh nào mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, thì điều đó phải được hiểu theo Lẽ thật, mà chỉ những người nào đã được chọn và linh hồn người đó được tái sanh, thì mới hiểu biết Lẽ thật

mà thôi. Còn những người tin Chúa theo đúng tiêu chuẩn của chữ **tin - believeth**^{G4100} mà chúng ta vừa nói, thì những sự mà người tin Chúa sẽ cầu hỏi, sẽ cầu xin đó phải đạt mục đích là **trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ**, không phải là người ta nói nhân Danh, mà là **trong uy quyền, trong bốn tánh, trong sự tôn trọng của Đức Chúa Jêsus Christ** - là ý nghĩa của chữ **Danh** trong ngôn Hê-bơ-rơ và Hy-lạp, nghĩa là trong Lời của Đức Chúa Trời (vì Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời).

Để hiểu đúng ý nghĩa của Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán đây, nghĩa là mọi người tin Chúa phải nhận biết những sự linh hồn loài người cần phải có cho được sự sống lại và sự sống đời đời, theo như Lời Đức Chúa Trời đã chép Kinh-Thánh và như vậy, Chúa Jêsus muốn người tin Chúa phải nhận biết tình trạng của linh hồn mình trước các yêu cầu của Luật pháp (Lời của Đức Chúa Trời là Luật pháp của loài người) mà cầu hỏi Thánh-Linh của Đấng Christ tỏ cho mình biết những sự mà người ấy chưa hiểu, chưa nhận được, chưa có, chứ không phải là những sự thuộc về thân thể xác thịt mình có cần. Vì Chúa Jêsus đã không phán rằng Ngài sẽ ban cho (**I will give**), nhưng Ngài phán rõ là **Ta sẽ làm cho - will I do**^{G4160}.

Khi chúng ta không hiểu, không thể làm được một điều gì mà chúng ta đáng phải làm, thì chúng ta sẽ cầu hỏi Chúa, không phải là cầu nguyện, mà là **cầu hỏi trong sự cầu nguyện với Chúa**, để xin Chúa chỉ dẫn hoặc trang bị cho chúng ta Lời Đức Chúa Trời, hoặc lẽ thật, hoặc những sự dạy dỗ qua các bài giảng, qua Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh hoặc qua chiêm bao hoặc qua lời tiên tri. Vì mục đích chính là mọi người tin Chúa phải có sự thông biết Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, chứ không phải là sự giàu có, sự thịnh vượng, hay là sự phước hạnh ở trên đất này, bởi vì thế gian ngày càng chìm trong tội lỗi và những sự ô-ước, nên không thể có được sự bình an nơi thế gian (Ma-thi-ơ 10:34).

Bất kỳ điều gì trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ có nghĩa là hết thảy mọi người tin Chúa đều phải đối diện với những sự thuộc về sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời, là những sự đã được chép trong Kinh-Thánh văn tự. Nhưng vì linh hồn của người tin Chúa khi chưa được tái sinh thì người ta không thể tự hiểu được những sự mâu nhiệm được giấu bên trong các lời đó, nhưng người tin Chúa phải biết rằng, Đức Chúa Trời muốn chúng ta phải hiểu biết những sự đó, nghĩa là các học sinh khi đến nhà trường để học những sự mình chưa biết, nhưng người ta phải biết những sự đó. Chính các giáo viên sẽ phải dạy cho các học sinh của mình cho được hiểu biết những sự thuộc về khả năng hiểu biết lúc bấy giờ (tuổi), và sẽ được nâng cao lên theo thời gian.

Người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải cầu hỏi Đức Chúa Trời mọi sự thuộc về sự thông biết Luật pháp của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus Christ sẽ giúp cho chúng ta được hiểu biết, không phải là tự nhiên người tin Chúa được hiểu biết qua việc người ấy cầu xin, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ khiến người tin Chúa được đối diện với những sự liên quan đến cuộc sống thường ngày và khi người ta học Lời Chúa trong Kinh-Thánh, hoặc khi người ta được nghe Lời Chúa được rao giảng, tùy theo hoàn cảnh hoặc môi trường sống của người đó mà Đức Thánh-Linh sẽ tỏ cho người đó được biết, hoặc không thể biết được (nếu nơi người đó sống và sinh hoạt lại không có tội tổ tông của Đức Chúa Jêsus Christ thì hành chức vụ ở đó).

Đức Chúa Jêsus Christ đã kêu gọi hết thảy mọi người tin Chúa hãy đến với Ngài, là đến với Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, là chép về công việc Ngài đã làm cùng các Lời Ngài đã phán và nếu người ta cầu hỏi Chúa cho được hiểu ý nghĩa của Lời Chúa, thì khi người ấy suy gẫm Lời Chúa chép về các công việc Chúa Jêsus đã làm, các Lời mà Chúa Jêsus đã phán, thì Thánh-Linh của Đấng Christ (Đức Thánh-Linh còn được gọi là Thánh-Linh của Đấng Christ - Rô-ma 8:9) sẽ mở trí cho người đó được hiểu, cũng như người mẹ biết nấu đồ ăn sao con trẻ của mình có thể ăn, nuốt được vậy.

Người tin Chúa cần phải hiểu trách nhiệm của chính mình, là phải **hằng ở trong Lời Đức Chúa Trời**, chứ không phải là ở trong tổ chức gọi là Hội-Thánh. Nếu người tin Chúa hằng ở trong Lời Đức Chúa Trời, thì người ấy sẽ yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời và người nào yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người ấy sẽ không để cho tội lỗi cai trị thân thể xác thịt mình và như vậy, linh hồn của người đó sẽ được giải phóng khỏi quyền lực của tội lỗi. Bấy giờ Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ tỏ cho người đó biết ý nghĩa của Lời Chúa, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán: **“Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.”**(Giăng 14:21). Chúa Jêsus là Lời Đức Chúa Trời, vậy nên các chữ **Ta** được chép trong Kinh-Thánh phần Tân-ước đều ngụ ý nói về Lời của Đức Chúa Trời, vì Lời Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời (Giăng 1:1). Như vậy, ý nghĩa của việc **tỏ cho người biết Ta** có nghĩa là: Đức Thánh-Linh sẽ tỏ cho linh hồn người đó hiểu ý nghĩa của Lời

Chúa, không phải là toàn bộ Kinh-Thánh, nhưng là trả lời sự cầu hỏi của người đã cầu xin Chúa tỏ cho mình biết điều người ấy cần được Chúa chỉ cho biết.

Một điều rất quan trọng mà mọi người tin Chúa phải hiểu trách nhiệm của mình, là phải học và làm theo Chúa Jêsus, đó là: Người tin Chúa không được nói theo ý riêng mình, không làm theo cách riêng mình, mà phải làm theo, nói theo như Chúa Jêsus đã nói, đã làm như Đức Chúa Cha đã nói, đã làm vậy.

Giăng 12:44-50: Tuy vậy, Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: Ai tin Ta, chẳng phải tin Ta, nhưng tin Đấng đã sai Ta đến. Còn ai thấy Ta, là thấy Đấng đã sai Ta đến. Ta là sự sáng đã đến thế gian, để ai tin Ta, chẳng ở nơi tối tăm nữa. Lại nếu kẻ nào nghe Lời Ta mà không vâng giữ, ấy chẳng phải Ta xét đoán kẻ đó; vì Ta đến chẳng để xét đoán thế gian, nhưng để cứu chuộc. Người nào bỏ Ta ra và không nhận lãnh Lời Ta, đã có kẻ xét đoán rồi; Lời Ta đã rao giảng, chính Lời đó sẽ xét đoán họ nơi ngày sau cùng. Bởi Ta chẳng nói theo ý riêng Ta; nhưng Cha sai Ta đến, đã truyền lệnh cho Ta phải nói điều chi và phải nói thế nào. Ta biết mạng lệnh Cha, ấy là sự sống đời đời. Vậy, những điều Ta nói, thì nói theo như Cha Ta đã dặn.

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật, vì nếu trong loài người ai còn nhớ đến Đức Chúa Trời và hết lòng tìm kiếm Ngài qua Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, thì người đó sẽ chú ý đến các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán và nhận biết được những sự mách bảo của Chúa Jêsus.

Làm chứng về Lẽ thật là làm chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời (Lời Đức Chúa Trời là Luật pháp cho loài người) mà Đức Giê-hô-Va đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se. Nếu người tin Chúa tiếp nhận các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời và làm theo, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ hành động trong lòng của người đó, phục hồi ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn người đó và tùy theo đức tin của người đã tiếp nhận Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời mà quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến cho linh hồn người đó được sống lại nhanh hay chậm.

Việc Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian để làm chứng cho Lẽ thật đó là nguyên tắc, là con đường dắt dẫn linh hồn của người tin Chúa đến sự cứu chuộc, vì mỗi ngày người tin Chúa học, suy gẫm và làm theo Lời Đức Chúa Trời, chính là sự bước theo trình tự của Lời Đức Chúa Trời, khởi đầu từ sách Sáng thế ký cho đến hết sách Phục truyền luật lệ ký, thì người đó đã nhìn vào toàn bộ Hòn đá góc nhà, Đá góc quý báu, là Nền bền vững của toàn bộ các sách tiếp theo, cho đến sách Khải huyền. Bấy giờ mọi sự được chép trong các sách tiếp theo năm sách của Môi-se đó là công việc của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đoán xét tuyển dân của Ngài, tùy theo sự công bình của Luật pháp mà Ngài đã ban cho tuyển dân của.

Nếu người tin Chúa bước đi theo Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh bằng đức tin, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ phục hồi ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi người đó, bấy giờ sự sáng thật sẽ được thấp sáng nơi ngọn đèn đó và dắt dẫn linh hồn người đó đến được cây sự sống của Đức Chúa Trời.

Ê-sai 55:8-13: Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai góc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời muốn tuyển dân của Ngài sử dụng môi miệng của mình để nói Lời của Đức Chúa Trời, vì trong Lời Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống là sự sáng thật cho loài người. Khi người tin Chúa nói Lời Đức Chúa Trời, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ hành động trực tiếp đến bộ não, đến cái tai, con mắt, môi miệng của người đó và đức tin nơi người ấy sẽ được phục hồi chức năng của mình, là quản lý hết thảy mọi sự thuộc về sự sống của linh hồn mình. Bất kỳ một chức năng nào thuộc về linh hồn loài người mà tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ phục hồi sự sống cho chức năng đó, vì vườn Ê-đen còn là bóng về linh hồn (tâm linh) loài người mà linh hồn loài người được Đức Giê-hô-Va đặt bên trong thân thể xác thịt này và đó là lý do mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên một

con sông từ Ê-đen chảy ra đặng tưới vườn, mà con sông này là bóng về sông nước hằng sống, tức là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, sẽ tuôn chảy từ môi miệng của người tin Chúa nào đã được tái sanh bằng quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Giăng 7:37-39: Ngày sau cùng, là ngày trọng thể trong kỳ lễ, Đức Chúa Jêsus ở đó, đứng kêu lên rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng Ta mà uống. Kẻ nào tin Ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy. Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Jêsus chưa được vinh hiển.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn tuyển dân của Ngài nhận biết chân giá trị và quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, khi đã được công bố qua môi miệng của người nào, thì linh hồn và thân thể của người đó sẽ như đám đất nhận được nước mưa mà đơm nhuần vậy, sẽ sanh bông trái của sự sống cho linh hồn người đó.

Khi người tin Chúa nhận biết nguyên tắc này mà cẩn thận canh giữ môi miệng mình, để không có những lời hư không phàm tục nào được nói ra khỏi miệng mình, mà sự kiêng ăn theo Lẽ thật đó chính là việc người ta không nói các lời thuộc về xác thịt, không cho thân thể xác thịt mình vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ dắt đưa người đó trong con đường của sự sống, như Lời Chúa đã phán.

Ê-sai 58:6-14: Sự kiêng ăn mà Ta chọn lựa, há chẳng phải là bẻ những xiềng hung ác, mở những trói của ách, thả cho kẻ bị ức hiếp được tự do, bẻ gãy mọi ách, hay sao? Há chẳng phải là chia bánh cho kẻ đói, đem những kẻ nghèo khổ đã bị đuổi đi về nhà mình, khi thấy kẻ trần truồng thì mặc cho, và chớ hề trở trính những kẻ cốt nhục mình, hay sao? Bấy giờ sự sáng người sẽ hừng lên như sự sáng ban mai, người sẽ được chữa lành lập tức; sự công bình người đi trước mặt người, sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ sau người. Bấy giờ người cầu, Đức Giê-hô-va sẽ ứng; người kêu, Ngài sẽ phán rằng: Có Ta đây! Nếu người cất bỏ cái ách khỏi giữa người, không chỉ tay và không nói bậy; nếu người mở lòng cho kẻ đói, và làm no kẻ khốn khổ, thì sự sáng người sẽ sáng ra trong tối tăm, và sự tối tăm người sẽ như ban trưa. Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho cứng mạnh các xương người, người sẽ như vườn năng tưới, như nước suối chẳng hề khô vậy. Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bổ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở. Nếu người ngừa giữ chân mình trong ngày Sa-bát, không làm vừa ý mình trong ngày thánh của Ta; nếu người xưng ngày Sa-bát là ngày vui thích, coi ngày thánh của Đức Giê-hô-va là đáng kính; nếu người tôn trọng ngày đó, không đi đường riêng mình, không theo ý riêng mình, và không nói lời riêng mình, bấy giờ người sẽ lấy Đức Giê-hô-va làm vui thích, Ta sẽ làm cho người cưỡi lên các nơi cao trên đất, và lấy sản nghiệp của Gia-cốp, tở phụ người, mà nuôi người; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

Chúng ta vừa trở lại với các nguyên tắc thuộc về trách nhiệm của linh hồn người tin Chúa phải làm, cho được hưởng sự sống lại và sự sống đời đời, thông qua việc người tin Chúa phải có sự thông biết về cấu tạo của sự sống linh hồn mình, là điều mà thế gian này không thể nào hiểu được, như Lời Chúa đã chép.

1 Cô-rinh-tô 2:1-16: Hỡi anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời. Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự. Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ hãi, run rẩy lắm. Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép Đức Chúa Trời. Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trọn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mâu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chúng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Và, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta,

chúng ta chẳng nhận lấy thần thể gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thuộc linh để giải bày sự thuộc linh. Vả, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự đồ dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thuộc linh. Nhưng người có tánh thuộc linh xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý (*tâm trí - the mind*) của Đấng Christ. (*Chữ thiêng liêng chép trong bản Kinh-Thánh tiếng Việt, nguyên bản là thuộc linh*)

Mặc dù các Lời được chép trong Kinh-Thánh là văn tự, nhưng không phải cho xác thịt, mà là cho linh hồn (tâm linh) của loài người, vì thân thể xác thịt của người ta được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên làm đồ dùng về sự công bình, nghĩa là linh hồn sẽ cai trị, quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Con mắt của thân thể được thấy, cái tai của thân thể được nghe Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng tự thân thể xác thịt này không thể phục được Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì thân thể xác thịt của loài người đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ. Nhưng qua sự nhìn, sự nghe mà thân thể xác thịt của người ta được nghe và biết Luật pháp của Đức Chúa Trời và cũng trong lúc đó, linh hồn của người ta cũng được biết Luật pháp của Đức Chúa Trời và bấy giờ, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ biết sự đối nại của linh hồn người đó trước Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Cũng là sự người ta được nghe Lời Đức Chúa Trời, nhưng các lời mà người ta đã rao giảng đó không đúng, không đầy đủ, không trọn vẹn, bị thay đổi, bị làm cho sai lệch với nguyên văn của Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, hoặc là bị giảng sai ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, thì các lời giảng đó không có sự sáng thật của Đức Chúa Trời, nên linh hồn của những người đã nghe các lời đó không nhận được sự sáng thật của Đức Chúa Trời chiếu vào, đồng nghĩa với việc linh hồn người đó vẫn còn phải ngồi trong bóng của sự chết và đức tin của người đó cũng không được phục hồi chức năng của mình và người ấy không thật sự nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã phán.

Giê-rê-mi 8:7-12: **Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ dời chỗ ở. Nhưng dân Ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ Lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.**

Nếu người tin Chúa mà không nhận biết Lẽ thật này, thì người ấy chưa thật sự là người tin Chúa, mà chỉ là người tin có Chúa mà thôi, vì Lời Chúa trong Kinh-Thánh có chép rằng:

Rô-ma 8:1-17: **Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc**

về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thầy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Làm thế nào để chúng ta có thể noi theo Đức Thánh-Linh để hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lẽ thật, nếu chúng ta sử dụng trí khôn của xác thịt mình để hiểu Lời Chúa theo cách của văn tự?

Câu trả lời là *chúng ta phải lấy đức tin của mình để làm cho vững lập những sự mà chúng ta đã đọc, đã học, đã nghe Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh*, như Lời Chúa đã chép.

Cô-lô-se 2:6-12: Anh em đã nhận Đức Chúa Jêsus Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy; hãy chăm rể và lập nền trong Ngài, lấy đức tin làm cho bền vững, tùy theo anh em đã được dạy dỗ, và hãy dư dật trong sự cảm tạ. Hãy giữ chừng, kẻo có ai lấy triết học và lời hư không, theo lời truyền khẩu của loài người, sơ học của thế gian, không theo Đấng Christ, mà bắt anh em phục chằng. Vì sự đầy dẫy của bốn tánh Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đấng ấy như có hình. Anh em lại nhờ Ngài mà có được đầy dẫy mọi sự, vì Ngài là đầu của mọi quyền cai trị và mọi thế lực. Anh em cũng chịu cắt bì trong Ngài, không phải phép cắt bì bởi tay người ta làm ra, nhưng là phép cắt bì của Đấng Christ, là lột bỏ tánh xác thịt của chúng ta. Anh em đã bởi phép báp-tem được chôn với Ngài, thì cũng được sống lại với Ngài bởi đức tin trong quyền phép Đức Chúa Trời, là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại.

Câu 9 trên đã chép rõ là: Hết thầy mọi sự thuộc về Thần của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đều có ở trong Đấng Christ, nghĩa là đã chứa đựng ở trong Lời của Đức Chúa Trời, là Lời đã chép trong Kinh-Thánh, dầu vậy, loài người xác thịt không thể nào hiểu được những sự thuộc về Thần của Đức Chúa Trời. Nhưng thông qua Đức Chúa Jêsus Christ mà những người thuộc về Ngài sẽ nhận được những sự tỏ ra của Ngài, nghĩa là qua Đức Thánh-Linh mà những sự thuộc về Đức Chúa Trời sẽ được tỏ ra cho những người được chọn là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ và tùy theo sự kêu gọi, tùy theo sự chỉ định của Đức Thánh-Linh, mà những người được chọn sẽ được hiểu biết những sự mâu nhiệm, được gọi là sự vinh hiển của Lời Đức Chúa Trời (Giăng 17:22) mà những sự vinh hiển đó còn được gọi là **Lẽ thật**, là **Luật pháp của Thánh-Linh sự sống**, là **Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời** và là **Tin-Lành đời đời**. Chính quyền phép của sự vinh hiển này sẽ khiến cho linh hồn của người tin Chúa được tái sanh, như Lời Chúa đã chép.

1 Phi-e-rơ 1:22-25: Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đặng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng Lời Chúa còn lại đời đời. Và Lời đó là đạo Tin Lành đã giảng ra cho anh em.

Khải huyền 14:6: Điều ấy đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin Lành đời đời (the everlasting gospel), đặng rao truyền cho dân cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với thân phận thật của mình, là con trai của Đức Chúa Trời. Chúng ta dùng ngôn ngữ thuộc về sự sống thật của linh hồn mình, là Lẽ thật, là điều thuộc về chức phận của Lê-vi thuộc linh, tức là thuộc về đức tin của người tin Chúa, vì Đức Chúa Trời đã sắm sẵn những sự này cho chúng ta, như đã chép trong 1 Cô-rinh-tô 2:9-13: **Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng**

người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Và, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy dỗ, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thuộc linh để giải bày sự thuộc linh.

Lời Chúa đã chép về những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ là **Kẻ tu bổ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở** (Ê-sai 58:12b), điều đó có nghĩa là, trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà chúng ta sử dụng Lời Đức Chúa Trời để phục hồi mọi sự thuộc về sự sống của chúng ta, từ thân thể xác thịt đến những sự thuộc về linh hồn, là phục hồi những sự đã vì cơ tội lỗi của A-đam (người trước nhất được Đức Giê-hô-va tạo nên trên đất này), cùng những tội lỗi của tổ phụ chúng ta truyền lại và bởi tội lỗi của mỗi người chúng ta đã phạm trong xác thịt trước khi chúng ta được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ.

Trong cuộc sống thuộc thế, trước khi chúng ta bắt tay vào một việc sửa chữa bất kỳ một điều gì, hoặc thuộc thể hay thuộc linh, thì chúng ta phải có sự hiểu biết về cấu tạo và mục đích mà những điều đó đã được tạo nên, hoặc bởi Đức Chúa Trời, hoặc bởi loài người xác thịt. Phương cách tốt nhất để phục hồi những sự đó là chúng ta phải sử dụng đúng chất liệu, đúng phụ tùng chính hãng để thay thế, để sửa chữa, chứ không thể sử dụng những vật liệu không đúng với vật cần được phục hồi, cần được tu bổ.

Người tin Chúa phải nhận biết thân thể xác thịt của chúng ta có thể được ví là nhà tạm cho linh hồn mình đã vì cơ linh hồn không thực hành trách nhiệm quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, nên khi thân thể xác thịt vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì hành động vi phạm đó gọi là tội lỗi. Tùy theo mức độ của tội lỗi chiếu theo điều khoản của Luật pháp mà sự rửa sả, là sự báo trả công bình của Luật pháp đối với kẻ phạm tội nặng hay nhẹ sẽ xảy đến trên thân thể của người phạm tội.

Nếu người tin Chúa mà không biết Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ không nhận biết những bệnh tật hoặc tai họa mà người đó đã phải chịu đó là đến từ sự báo trả công bình của Luật pháp Đức Chúa Trời, và người đó không biết ăn năn tội lỗi mình và như vậy, người đó sẽ không nhận được sự tha thứ và người sẽ không nhận được sự chữa lành của Đức Chúa Trời. Người đó phải bị tổn hại tiền của và sức lực để khắc phục hậu quả từ những sự đã bị thiệt hại đó, mà cũng không được phục hồi hoàn toàn sức lực đã bị bệnh tật phá hoại.

Đối với người tin Chúa mà nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ nhờ chức năng đức tin của mình để tiếp nhận sự chữa lành của Đức Chúa Trời. Tại điểm này, có nhiều người tin Chúa đã vì thiếu sự hiểu biết về Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, nên họ luôn muốn có phép lạ xảy ra để nhận được sự chữa lành cho thân thể mình, hoặc phép lạ xảy ra để khiến người đó nhận được những sự mình muốn, thông qua những người được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho để rao giảng Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời. Điều này thoạt nghe thì không có gì sai đối với những người tin Chúa mà chưa có đức tin, nghĩa là chưa thiết lập đức tin cho chính mình, vì hầu hết mọi người tin Chúa đều nhờ đức tin của những người được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho mà tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ là chúa của sự sống mình, hoặc được chữa lành thân thể mình, nhưng Đức Chúa Jêsus Christ không muốn người tin Chúa phải nhờ cậy đức tin của những người khác, mà mỗi người tin Chúa phải trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, vì tự mỗi người tin Chúa phải chứng minh mình là người **tin Chúa**, là người phải **hầu việc Chúa**, chứ không phải chờ người ta hầu việc mình.

Rô-ma 13:12-14: Đêm đã khuya, ngày gần đến; vậy chúng ta hãy lột bỏ những việc tối tăm mà mặc lấy áo giáp sáng láng. Hãy bước đi cách hảnh hoi như giữa ban ngày. Chớ nộp mình vào sự quá độ và say sưa, buông tuồng và bậy bạ, rầy rà và ghen ghét; nhưng hãy mặc lấy Đức Chúa Jêsus Christ, chớ chăm nom về xác thịt mà làm cho phỉ lòng dục nó.

Bây giờ chúng ta bước vào phần thực hành đức tin của mình để hầu việc Chúa.

Cô-lô-se 2:6-7: Anh em đã nhận Đức Chúa Jêsus Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy; hãy chăm rể và lập nền trong Ngài, lấy đức tin làm cho bền vững, tùy theo anh em đã được dạy dỗ, và hãy dưng đặt trong sự cảm tạ.

Bản King James version chép: ⁶As ye have therefore ^{G3767} received ^{G3880} Christ ^{G5547} Jesus ^{G2424} the Lord ^{G2962}, so walk ^{G4043} ye in him: ⁷Rooted ^{G4492} and built ^{G2026} up in him, and stablished ^{G950} in the faith ^{G4102}, as ye have been taught ^{G1321}, abounding ^{G4052} therein ^{G1722-G846} with thanksgiving ^{G2169}.

Nguyên bản không chép là **lấy đức tin là cho bền vững**, nhưng chép là **hãy thiết lập, hãy làm cho vững chắc, hãy làm vững vàng, hãy củng cố, không dao động.. trong đức tin**.

Chữ **bền vững - stablished** ^{G950} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **βεβαιόω - bebaioo**, số 950 ra từ chữ **βέβαιος - babaios**, số 949 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **sự thiết lập, sự vững chắc, sự củng cố, sự vững vàng, sự không dao động**;

Chúng ta đã biết chức phận của người Lê-vi là quản lý hết thảy mọi sự liên quan đến chức vụ thầy tế lễ, cùng mọi sự thuộc về cả hội chúng Y-sơ-ra-ên, mà những sự đã được Đức Giê-hô-Va chỉ định đó là bóng về chức năng của đức tin phải lo quản lý mọi thứ ơn của Đức Chúa Trời, tức là những sự ban cho của Đức Chúa Trời đối với sự sống của linh hồn loài người. Những sự ban cho đó chính là **Lời hằng sống của Đức Chúa Trời** được dùng để tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật.

Nếu người tin Chúa mà chưa nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, thì người đó không thể biết Lẽ thật, đồng nghĩa với việc đức tin của người đó không được phục hồi. Bởi vì đức tin của người ta đến (được phục hồi) bởi người ta được nghe Lời Đức Chúa Trời, không phải Lời văn tự chép trong Kinh-Thánh, nhưng là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là những sự mẫu nhiệm được Chúa Jêsus gọi là sự vinh hiển của Ngài, được rao giảng.

1 Phi-e-rơ 1:22-23: Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đặt có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Đức tin được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên với chức năng quản lý hết thảy mọi sự ban cho thuộc về sự sống của linh hồn loài người, vì thế cho nên đức tin sẽ không tiếp nhận những sự thuộc về kiến thức của loài người xác thịt, mà chỉ tiếp nhận những sự đã được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời chỉ định từ lúc ban đầu trước khi loài người được tạo nên trên đất này. Nhưng vì tội lỗi của A-đam khiến loài người bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, là những sự thuộc về sự sống đời đời của loài người đã bị thiếu mất.

Rô-ma 3:23-24: vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọn trong Đức Chúa Jêsus Christ,

Chữ **thiếu mất - come** ^{G320} **short** ^{G5320} chép trong câu 23 trên, đó là chữ **ὕστερέω - hustereo**, số 5302 ra từ chữ **ὕστερος - husteros**, số 5306 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **bị thiếu kém, bị thấp, bị thiếu hụt, không đầy đủ, không hoàn toàn, bị thiệt hại, không có,**

Phần nhiều người tin Chúa đã ngộ nhận, đã hiểu sai ý nghĩa của chữ **ân điển** được chép trong Kinh-Thánh, nghĩa là người ta đã in trí rằng, khi người ta đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của sự sống mình, thì ấy là họ đã hợp pháp nhận được mọi thứ ơn của Đức Chúa Trời !

Kinh-Thánh không chép như vậy, nhưng chép rằng, thông qua sự chuộc tội đã được làm trọn trong Đức Chúa Jêsus Christ mà những người được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ mới nhận được ân điển của Ngài, mà những sự ban cho đó sẽ không tự động đến với những người được chuộc, nhưng cho những người nào **bám chặt lấy, giữ chặt lấy, túm chặt lấy, sở hữu lấy** (là ý nghĩa của chữ **đã nhận chép trong** Giăng 1:12-13).

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời sẽ không tự ban cho người ta điều chi, mà Ngài chỉ ban cho những người nào cầu khẩn Danh của Ngài và những sự mà cầu xin Đức Chúa Trời ban cho đó, phải là những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, chứ không phải cầu xin cho tư dục mình.

Giăng 1:11-18: Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy. Lời Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. Giăng làm chứng về Ngài khi kêu lên rằng: Ấy là về Ngài mà ta đã nói: Đấng đến sau ta trỗi hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. Và, bởi sự đầy đầy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se,

còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến. Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.

Các thứ **ơn (ân điển)** của Đức Chúa Trời chỉ ban cho những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ và Đức Chúa Jêsus Christ chỉ ban các ơn thuộc linh của Ngài cho những linh hồn mà Ngài đã chuộc lại cho Đức Chúa Trời bằng huyết của Ngài, chứ không phải là những người miệng cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ mà lại không sống theo Lời Đức Chúa Trời, không tuân theo các mạng lệnh của Ngài.

Rô-ma 8:5-11: Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Và, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Và, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.

Tại điểm này, người tin Chúa cần phải hiểu nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời, vì như khi một đứa trẻ mới được sanh ra, dù nó có tai, nhưng nó chưa biết nghe, và nếu đứa trẻ đó không bị điếc bẩm sinh, thì đến kỳ theo sự phát triển của thân thể mà nó bắt đầu định được hướng của tiếng gọi mà trở mặt mình về hướng đó. Dầu vậy, nó vẫn chưa phân biệt được ý nghĩa của âm thanh, nghĩa là chưa phân định được tiếng của mẹ hay của cha, hay là người chăm sóc nó. Thời gian giúp cho đứa trẻ phát triển để sử dụng con mắt mà nhận biết và cái tai để định hướng và hiểu được tiếng mà nó nghe được thể nào, thì đối với người mới tin Chúa cũng vậy. Sự tăng trưởng của tâm linh người tin Chúa không căn cứ theo thời gian như thân thể xác thịt, nhưng theo sự nỗ lực trong sự hiểu biết về Lời của Đức Chúa Trời. Nếu người tin Chúa không nhận biết Lẽ thật, mà chỉ hiểu theo sự dạy dỗ không đúng theo nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời, thì người ấy có thể thuộc lòng những lời mình đã nghe và học, nhưng không hưởng được quyền phép của Nước Đức Chúa Trời và như vậy, linh hồn của người đó không thể tái sanh. Vì Luật pháp văn tự không thể khiến cho linh hồn người ta được tái sanh, mà là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Khi linh hồn của người tin Chúa được tái sanh, thì đức tin của người đó cũng được phục hồi, nhưng như một thai mới được sanh ra vậy, nó chưa thể làm được công việc gì cho sự sống của linh hồn mình. Nhưng nếu đứa trẻ đó được nuôi dưỡng bằng **sữa nguyên chất - the sincere milk** (không phải là **sữa thiêng** như bản tiếng Việt đã dịch trong sách 1 Phi-e-rơ 2:2) tức là Lẽ thật, thì linh hồn đó sẽ được lớn lên và tùy thuộc vào môi trường sống của người tin Chúa mà linh hồn người ấy được tăng trưởng nhanh hoặc chậm, hoặc không tăng trưởng. Đây là điều mọi người tin Chúa cần phải biết, mà lo cho sự sống của linh hồn mình, thông qua việc tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời, để nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh.

Đức tin của loài người được Đức Giê-hô-Va chỉ định được quản lý mọi thứ ơn của Đức Chúa Trời dành cho linh hồn loài người, nhưng tự đức tin không thể tìm kiếm được các thứ ơn của Đức Chúa Trời, vì đức tin không được quyền cai trị, nhưng là phục vụ, hầu việc, quản lý, quản trị, dưới sự cai trị của linh hồn. Nếu linh hồn của người ta không hành động, không tìm kiếm các thứ ơn của Đức Chúa Trời, thì trong kho tàng của người ấy sẽ chẳng có gì để giao cho đức tin của mình quản lý và như vậy, đức tin của người đó dù có nhưng là chết.

Khải huyền 3:1-6: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Sạt-đe rằng: Đây là Lời phán của Đấng có bảy vì thần Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao: Ta biết công việc người; người có tiếng là sống, nhưng mà là chết. Hãy tỉnh thức, và làm cho vững sự còn lại, là sự hầu chết; vì Ta không thấy công việc của người là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời Ta. Vậy hãy nhớ lại mình đã nhận và nghe đạo thể nào, thì giữ lấy, và ăn năn đi. Nếu người chẳng tỉnh thức, Ta sẽ đến như kẻ trộm, và người không biết giờ nào Ta đến bắt người thành linh. Nhưng, ở Sạt-đe, người còn có mấy người chưa làm ô ướ áo xống mình: những kẻ đó sẽ mặc áo trắng mà đi cùng Ta, vì họ xứng đáng như vậy. Kẻ nào thắng, sẽ được mặc áo trắng như vậy. Ta sẽ không xóa tên người khỏi sách sự sống và sẽ nhận danh người trước mặt Cha Ta, cùng trước mặt các thiên sứ Ngài. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se và cũng là mạng lệnh phải được chép xuống trong Kinh-Thánh để dạy dỗ tuyển dân của Đức Chúa Trời, không phải chỉ với dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt, nhưng là cho muôn dân trên đất này, vì cả thế gian đều thuộc về Đức Giê-Hô-Va.

Theo Lẽ thật thì chính linh hồn của người tin Chúa phải hết lòng tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, chứ không phải làm thủ tục tôn giáo là cầu nguyện tin nhận Chúa theo lời hướng dẫn của người tin Chúa khác khiến mình nói theo mà được là Cơ-đốc nhân như người ta vẫn tưởng. Chính linh hồn của người tin Chúa phải tìm kiếm Lẽ thật và Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà Lẽ thật còn được gọi là **Nước Đức Chúa Trời**, còn **sự công bình của Đức Chúa Trời** chính là Luật pháp vẫn tự được chép trong Kinh-Thánh.

Khi đọc và học Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, thì người tin Chúa phải tin rằng Đức Thánh-Linh đang nhìn vào lòng người ta và Ngài biết rõ mục đích người ta nhìn vào Lời của Ngài để làm gì và với mục đích gì. Nếu chỉ đọc để thuộc lòng để được khen là thuộc Kinh-Thánh, thì người đó sẽ không nhận được gì từ Đức Chúa Trời ngoài việc người ấy có thể được tổ chức hay những người khác tặng cho lời khen. Không có một cửa lễ nào hay là sự ca hát ngợi khen Danh Chúa trên môi miệng của người ta có thể khiến cho người ta nhận được điều gì từ Đức Chúa Trời, vì cửa lễ tốt nhất mà Đức Chúa Trời sẽ nhận từ những người tin Chúa, đó là sự người ta vâng theo Lời Chúa, vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời. Chúng hãy xem Lời Chúa đã chép gì về Lẽ thật này.

Ê-sai 1:11-20: Đức Giê-hô-va phán: Muôn vàn của lễ các ngươi nào có can hệ gì đến Ta? Ta đã chán chê của lễ thiêu bằng chiên đực và mỡ của bò con mập. Ta chẳng đẹp lòng về huyết của bò đực, chiên con và dê đực đầu. Khi các ngươi đến châu trước mặt Ta, ai khiến các ngươi giày đạp hành lang Ta? Thôi, đừng dâng của lễ chay vô ích cho Ta nữa! Ta ghét mùi hương, ngày trăng mới, ngày sa-bát cùng sự rao nhóm hội; Ta chẳng khứng chịu tội ác hội hiệp nơi lễ trọng thể. Thật, lòng Ta ghét những ngày trăng mới và kỳ lễ các ngươi, là nặng nề cho Ta, Ta lấy làm mệt mà gánh lấy. Vậy nên, khi các ngươi giơ tay, thì Ta che mắt khỏi các ngươi. Khi các ngươi cầu nguyện rướm rà, Ta chẳng thềm nghe. Tay các ngươi đầy những máu. Hãy rửa đi, hãy làm cho sạch! Hãy tránh những việc ác khỏi trước mắt Ta. Đừng làm dữ nữa. Hãy học làm lành, tìm kiếm sự công bình; hãy đỡ đần kẻ bị hà hiếp, làm công bình cho kẻ mồ côi, bênh vực lẽ của người góa bụa. Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ hãy đến, cho chúng ta biện luận cùng nhau. Dầu tội các ngươi như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên. Nếu các ngươi sẵn lòng vâng lời, sẽ ăn được sản vật tốt nhất của đất. Nhược bằng các ngươi chẳng khứng và bợn nghịch, sẽ bị nuốt bởi gươm; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán.

Người tin Chúa không được nóng vội bắt chước những người khác để công bố những sự mà chính mình chưa vâng phục, chưa được quyền hợp pháp để công bố, chưa thật sự được giải cứu, giải phóng hay là giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, nghĩa là nếu người đó vẫn còn bị sự rửa sả của Luật pháp cai trị, thì người ấy không có quyền hợp pháp để công bố Lời Đức Chúa Trời, vì nếu người ấy công bố Lời Đức Chúa Trời mà chính bản thân người ấy vẫn còn bị phán xét bởi tội lỗi của mình, thì quyền lực của ma quỷ vẫn có thể kiện cáo người ấy ở trước mặt Đức Chúa Trời, như Lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán:

Ma-thi-ơ 5:21-26: Các ngươi có nghe lời phán cho người xưa rằng: Người chớ giết ai; và rằng: Hễ ai giết người thì đáng bị tòa án xử đoán. Song Ta phán cho các ngươi: Hễ ai giận anh em mình thì đáng bị tòa án xử đoán; ai mắng anh em mình rằng: Ra-ca, thì đáng bị tòa công luận xử đoán; ai mắng anh em mình là đồ điên, thì đáng bị lửa địa ngục hành phạt. Ấy vậy, nếu khi nào người đem dâng của lễ nơi bàn thờ, mà nhớ lại anh em có điều gì nghịch cùng mình, thì hãy để của lễ trước bàn thờ, trở về giảng hòa với anh em trước đã; rồi hãy đến dâng của lễ. Khi người đi đường với kẻ nghịch mình, phải lập tức hòa với họ, kéo họ nộp người cho quan án, quan án giao người cho thầy đội, mà người phải ở tù. Quả thật, Ta nói cùng người, người trả còn thiếu một đồng tiền, thì không ra khỏi tù được.

Hãy nhớ lại mạng lệnh mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với Môi-se về chức phận của người Lê-vi, liên quan đến chức vụ thầy tế lễ và toàn bộ hội chúng Y-sơ-ra-ên, nghĩa là đức tin có chức năng quản lý mọi sự thuộc về linh hồn (mà thầy tế lễ A-rôn là bóng) và thuộc về thân thể xác thịt (mà hội chúng Y-sơ-ra-ên là bóng).

Dân số ký 3:5-8: Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng: Hãy khiến chi phái Lê-vi lại gần, đặt trước thầy tế lễ A-rôn, để người Lê-vi phục sự người. Người Lê-vi sẽ giữ chức phận của người và chức phận của cả hội chúng về trước hội mạc mà làm những công việc của đền tạm. Cũng phải coi sóc hết

thầy đồ đặc của hội mạc và mọi vật chi dân Y-sơ-ra-ên giao cho đặng dùng làm công việc của đền tạm.

Chữ **khiến** - Bring^{H7126} chép trong câu 6 trên, đó là chữ קָרַב - qarab, số 7126 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự sai khiến, chỉ bảo, đưa ra, đem lại, mời lại, đề nghị, trình bày cho thấy, giới thiệu, sẵn sàng giúp đỡ;*

Chữ **lại gần** - near^{H7138} chép trong câu 6 trên, đó là chữ קָרַב - qarab, số 7138 ra từ chữ קָרַב - qarab, số 7126 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *động từ sự luôn sẵn sàng đến gần, sự tới gần trong sự giống hệt như nhau, trong quan hệ bà con, trong nơi chốn hay trong thời gian, sự gia nhập vào, sự liên minh với, sự hiện diện với trong bất cứ một hoàn cảnh nào hay trong một điều kiện nào, hay là với mục đích nào;*

Chữ **đặt** - present^{H5975} chép trong câu 6 trên, đó là chữ עָמַד - amad, số 5975 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chỗ đứng, vị trí về mối liên quan, mối liên hệ với; sự bổ nhiệm, sự chỉ định, chọn, lập, thừa nhận, phê chuẩn, xác nhận, chứng nhận, củng cố, làm cho vững chắc, làm cho vững lập, sử dụng, duy trì, phong chức;*

Chữ **trước mặt** - before^{H6440} chép trong câu 6 trên, đó là chữ פָּנִים - paniym, số 6440 ra từ chữ פָּנִים - panah, số 6437 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự đối diện với về thời gian trước đó thậm chí từ rất xưa hay là thời gian hiện tại hoặc với tương lai; để hướng lòng người ta hướng về, để khiến người ta đến gần với, để người ta nhìn lại hoặc hướng tới, để khiến người ta quay trở lại; sự có mặt, sự hiện diện, ở đằng trước mặt, hoặc ngay phía sau về nơi chốn hoặc tiếp theo vị trí, tiếp theo chức vụ, tiếp theo quyền lực này từ thời gian trước đó hoặc hiện tại hoặc sẽ tới, trước sự hiện diện của thầy tế lễ A-rôn;*

Trên đây là bằng chứng về sự chỉ định của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với chức năng đức tin của người tin Chúa (*khi nói người tin Chúa là nói đến linh hồn tin Chúa chứ không nói về thân thể xác thịt của người ta*) cùng trách nhiệm, khả năng và quyền hợp pháp của đức tin đối với linh hồn và với thân thể của tin Chúa ở trước mặt Đức Chúa Trời. Điều này có nghĩa đức tin của người tin Chúa chỉ có quyền hợp pháp cầu xin Đức Chúa Trời ban những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời dành cho linh hồn mình, cùng những sự thuộc về thân thể xác thịt của mình liên quan đến sự công bình của Luật pháp. Điều đó đồng nghĩa với việc đức tin không thể cầu xin những sự trái với sự công bình của Luật pháp, như Lời Chúa có chép:

Gia-cơ 4:1-3: Những điều chiến đấu tranh cạnh trong anh em bởi đâu mà đến? Há chẳng phải từ tình dục anh em vẫn hay tranh chiến trong quan thể mình sao? Anh em tham muốn mà chẳng được chi; anh em giết người và ghen ghét mà chẳng được việc gì hết; anh em có sự tranh cạnh và chiến đấu; anh em chẳng được chi, vì không cầu xin. Anh em cầu xin mà không nhận lãnh được, vì cầu xin trái lẽ, để dùng trong tư dục mình.

Nếu đức tin của người tin Chúa đã được phục hồi, thì người ấy sẽ không cầu xin trái lẽ, vì đức tin có thể được ví là bộ lọc thuộc linh trước mọi sự mà người tin Chúa mong muốn vậy, vì chức năng của đức tin như **người quản lý trung tín mọi thứ ởn của Đức Chúa Trời** (1 Phi-e-rơ 4:10b) sẽ loại bỏ những sự mà tâm trí xác thịt của người ấy muốn Đức Chúa Trời ban cho. Nếu người nào nói mình là người tin Chúa mà lại cầu xin những sự trái lẽ, thì điều đó có nghĩa là ngọn của Đức Giê-Hô-Va nơi người đó chưa được thắp sáng và đức tin của người đó chưa được phục hồi, hoặc là đức tin của người đó còn quá yếu kém, vì trong kho tàng của linh hồn người đó đã không có của báu Nước Thiên đàng, không lưu giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời.

Trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người, Ngài đã đặt loài người vào trong vườn Ê-đen của Ngài, để trồng vườn và giữ vườn, là vườn mà Đức Giê-Hô-Va đã trồng đủ mọi thứ cây để làm đồ ăn cho loài người, điều đó là bóng về việc trước khi tạo nên loài người trên đất này, thì trong linh hồn của loài người đã có đủ mọi sự thuộc về Luật pháp đã có trong Đức Chúa Trời và khi loài người được tạo nên trên đất này, thì việc linh hồn loài người phải trồng vườn và giữ vườn đó là bóng về việc linh hồn người ta phải cẩn thận gìn giữ cái lòng (tâm trí) của mình, như Lời Chúa đã nhắc lại nguyên tắc này trong Kinh-Thánh.

Châm ngôn 4:20-23: Hỡi con, hãy chăm chỉ về các Lời Ta, Khá nghiêng tai nghe những bài giảng thuyết Ta. Các Lời ấy chớ để xa khỏi mắt con, hãy giữ lấy nơi lòng con. Vì Lời ấy là sự sống cho người nào tìm được nó, và sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của họ. Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra.

Trong cuộc sống của loài người xác thịt, khi người ta đi mua sắm những sự mình có cần, thì trong cái túi đựng tiền của người đó phải bảo đảm chắc chắn mình có tiền, hoặc bằng thẻ tín dụng hay là tiền mặt. Vì người

ta sẽ không thể mua được hàng nếu người ấy không có đủ tiền hoặc không có đủ điều kiện để mua được vật đó thể nào, thì cũng một lẽ đó, người tin Chúa không thể hầu việc Đức Chúa Trời cách đẹp ý Ngài nếu người ấy không có đức tin. Người ấy cũng không thể nào làm được những công việc mà Đức Chúa Jêsus Christ đã làm nếu người ấy không có đức tin. Người tin Chúa không thể lấy niềm tin, là sự tự tin theo cách nghĩ của tâm trí xác thịt mình để thay thế đức tin được, vì Đức Thánh-Linh là Đấng cai trị mọi sự, sẽ không chấp nhận những sự không thuộc về Nước Đức Chúa Trời.

Như vậy, người tin Chúa phải nhìn vào các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán về chức năng của đức tin mà Ngài đã chỉ định và đã phán với Môi-se và Môi-se đã chép xuống thành Luật pháp để dạy dỗ dân sự, vì trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ đã chép rõ về sự đã định của Đức Giê-Hô-Va đối với người Lê-vi, và cũng là sự chỉ định chức năng đức tin của loài người, là phải quản lý mọi sự thuộc về sự sống của linh hồn, cả về quá khứ, hiện tại và tương lai (là ý nghĩa của chữ **trước mặt - before**^{H6440} chép trong Dân số ký 3 câu 6).

Thầy tế lễ A-rôn (**người mang ánh sáng**) là bóng về linh hồn của mọi người tin Chúa, phải là sự sáng của thế gian, nhưng tự thầy tế lễ không thể hoàn thành được chức vụ mình, nếu không có người Lê-vi giúp đỡ. Cũng vậy, linh hồn của người tin Chúa sẽ không thể làm trọn được bổn phận của mình, nếu đức tin của người ấy yếu, kém hoặc không có.

Đức Giê-Hô-Va đã mạng lệnh cho các chi phái của Y-sơ-ra-ên phải giao cho người Lê-vi mọi sự thuộc về công việc xây dựng đền tạm cho Đức Giê-Hô-Va, theo Lẽ thật thì hết thảy mười một chức năng còn lại của linh hồn người tin Chúa phải cung cấp mọi sự liên quan đến việc quản trị, gây dựng, dạy dỗ, sửa trị, cáo trách tâm trí của xác thịt mình cho đức tin quản lý, tức là mọi sự thuộc về Luật pháp của Đức Chúa Trời khi được công bố ra thì những sự đó sẽ thuộc về chức năng của đức tin quản lý. Chính linh hồn của người tin Chúa phải tận dụng thời gian để tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời để cung cấp cho đức tin của mình lưu giữ, nghĩa là khi linh hồn người tin Chúa nhận biết trách nhiệm của mình, thì chính người ấy phải nhận biết rằng, khi mình lấy sự kính sợ Đức Chúa Trời mà học và suy gẫm Lời Đức Chúa Trời cùng khao khát sự tái sinh cho linh hồn mình thông qua hành động tìm kiếm Lẽ thật và ao ước nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, không phải theo thủ tục cầu nguyện, mà chính người ấy phải chứng minh hành động của mình qua sự tìm kiếm và làm theo Lời Chúa, thì Đức Thánh-Linh sẽ giúp cho người ấy được gặp Ngài.

Châm ngôn 8:4-21: Hỡi loài người, Ta kêu gọi các người, và tiếng Ta hưởng về con cái loài người! Hỡi kẻ ngu muội, hãy hiểu sự khôn khéo; Hỡi kẻ đại dốt, lòng người khá nên thông sáng. Hãy nghe, vì Ta sẽ nói điều tốt lành, Ta mở môi ra mà dạy điều ngay thẳng. Vì miệng Ta sẽ nói chân thật (Lẽ thật); Còn môi Ta ghét sự gian ác. Các Lời miệng Ta đều xứng hiệp sự công bình. Trong nó chẳng có điều chi công vạy hoặc gian tà. Thấy đều rõ ràng cho người nào hiểu biết, và ngay thẳng cho người nào tìm được sự tri thức. Khá nhận sự khuyên dạy Ta, chớ lãnh tiền bạc, thà lãnh sự tri thức hơn là vàng chọn lựa; Vì sự khôn ngoan có giá hơn châu ngọc, và các vật mình ưa thích hơn hết chẳng sánh bằng nó đặng. Ta, là sự khôn ngoan, đồng ở với sự thông minh, và tìm được sự hiểu biết, và sự dễ dặt. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va, ấy là ghét điều ác; Ta ghét sự kiêu ngạo, xác xược, con đường ác, và miệng gian tà. Mưu luận và sự thông thạo đều thuộc về Ta; Ta là sự thông sáng; năng lực vốn thuộc về Ta. Nhờ Ta, các vua cai trị, và những quan trưởng định sự công bình. Nhờ Ta, các quan trưởng, người tước vị, và các quan xét thế gian đều quản hạt. Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặng làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy dẫy các kho tàng của họ.

Vì chức năng của người Lê-vi hầu việc Đức Chúa Trời nơi đền tạm cùng quản lý hết thảy mọi sự thuộc về chức phận của thầy tế lễ A-rôn, nghĩa là trong mọi sự thầy tế lễ khi thực hành nơi đền tạm, thì người Lê-vi đều biết và họ thuộc thứ tự từng công việc mà thầy tế lễ A-rôn đã làm nơi đền tạm và bất cứ điều gì thầy tế lễ A-rôn cần để thi hành chức vụ mình, thì người Lê-vi sẽ giao cho A-rôn và làm theo ý của thầy tế lễ A-rôn. Theo Lẽ thật thì đức tin luôn sát bên ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, tức là bên cạnh linh hồn của mình (vì mọi người tin Chúa phải trở nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời), nhưng đức tin sẽ không chạy trước linh hồn và đức tin cũng không thể sai khiến chi thể nào trong thân thể mình làm bất cứ điều gì, vì đức tin không được Đức Giê-Hô-Va giao phó cho chức năng này, nhưng chính linh hồn sẽ ra lệnh cho các chi thể

mình hành động. Vì thế cho nên những người không có đức tin vẫn có thể làm mọi sự theo ý muốn mình mà không thông qua đức tin và hậu quả của việc khi người ta làm bất kỳ một công việc gì mà không có sự giúp đỡ của đức tin, thì những công việc đó sẽ không được bảo đảm là đúng theo ý muốn của Đức Chúa Trời, nghĩa không bảo đảm đúng với Luật pháp của Đức Chúa Trời. Vậy nên mọi người tin Chúa phải nhận biết nguyên tắc không thể thay đổi, đó là **“phàm làm điều chi không bởi đức tin thì điều đó là tội lỗi.”** (Rô-ma 14:23b).

Có thể nói đức tin của người tin Chúa như người lính canh giữ đền của Đức Chúa Trời vậy, vì đức tin quản lý mọi thứ ƠN, tức là những sự ban cho của Đức Chúa Trời, trong đó có Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Vậy nên người tin Chúa phải biết chăm sóc cho đức tin của mình bằng sự yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, cùng tìm kiếm của báu Nước Thiên đàng, là Lẽ thật mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, vì tự linh hồn của người ta không thể giao cho công việc cho đức tin, nhưng chính Đức Thánh-Linh sẽ làm công việc này, như Lời Chúa đã chép:

Hê-bơ-rơ 10:15-18: Đức Thánh Linh cũng làm chứng cho chúng ta như vậy; vì đã phán rằng: Chúa phán: Đây là giao ước Ta lập với chúng nó sau những ngày đó, Ta sẽ để luật pháp Ta vào lòng chúng nó và ghi tạc nơi trí khôn, lại phán: Ta sẽ chẳng còn nhớ đến tội lỗi gian ác của chúng nó nữa. Bởi lẽ có sự tha thứ thì không cần dâng của lễ vì tội lỗi nữa.

Người tin Chúa phải biết bảo vệ đức tin của mình thông qua sự tỉnh thức trước những sự hay chết và bất toàn của tâm trí xác thịt mình, bởi các giáo sư giả, các tiên tri giả, là những người hay bắt bẻ lẽ thật, sẽ dùng những lời giả dối để phá đổ đức tin chưa được vững vàng của những người tin Chúa, như Lời Chúa đã cảnh báo.

2 Ti-mô-thê 2:14-26: Đây là điều con hãy nhắc lại và răn bảo trước mặt Đức Chúa Trời rằng, phải tránh sự cãi lẩy về lời nói, sự đó thật là vô dụng, chỉ hại cho kẻ nghe mà thôi. Hãy chuyên tâm cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời như người làm công không chỗ trách được, lấy lòng ngay thẳng giảng dạy lời của lẽ thật. Nhưng phải bỏ những lời hư không phàm tục; vì những kẻ giữ điều đó càng sai lạc luôn trong đường không tin kính, và lời nói của họ như chùm bao ăn lan. Hy-mê-nê và Phi-lét thật như thế, họ xây bỏ lẽ thật; nói rằng sự sống lại đã đến rồi, mà phá đổ đức tin của một vài người cách như vậy. Tuy vậy, nền vững bền của Đức Chúa Trời đã đặt vẫn còn nguyên, có mấy Lời như ấn đóng rằng: Chúa biết kẻ thuộc về Ngài; lại rằng: Phàm người kêu cầu Danh Chúa thì phải tránh khỏi sự gian ác. Trong một nhà lớn, không những có bình vàng bình bạc mà thôi, cũng có cái bằng gỗ bằng đất nữa, thứ thì dùng việc sang, thứ thì dùng việc hèn. Vậy, ai giữ mình cho khỏi những điều ô uế đó, thì sẽ như cái bình quý trọng, làm của thánh, có ích cho chủ mình và sẵn sàng cho mọi việc lành. Cũng hãy tránh khỏi tình dục trai trẻ, mà tìm những điều công bình, đức tin, yêu thương, hòa thuận với kẻ lấy lòng tinh sạch kêu cầu Chúa. Hãy cự những lời biện luận điên dại và trái lẽ, vì biết rằng chỉ sanh ra điều tranh cạnh mà thôi. Vả, tôi tớ của Chúa không nên ưa sự tranh cạnh; nhưng phải ở tử tế với mọi người, có tài dạy dỗ, nhin nhục, dùng cách mềm mại mà sửa dạy những kẻ chống trả, mong rằng Đức Chúa Trời ban cho họ sự ăn năn để nhìn biết lẽ thật, và họ tỉnh ngộ mà gỡ mình khỏi lưới ma quỷ, vì đã bị ma quỷ bắt lấy đặng làm theo ý nó.

Khi người tin Chúa đối diện với bất kỳ một điều gì, thì phải nhận biết chúng ta là công việc của Đức Chúa Trời, nên mọi sự mà người ta phải đối diện với, đều ở trong sự biết trước của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời nhìn xem chúng ta sẽ hành động thế nào đối với những điều đó. Nếu chúng ta muốn làm một công việc gì, thì hãy nhớ đến Đức Chúa Trời và khi chúng ta nhớ đến Đức Chúa Trời thì ngay lập tức, đức tin của chúng ta sẽ cung cấp điều chúng ta có cần, đó là đức tin nhắc cho chúng ta nhớ Lời Chúa có liên quan đến công việc đó, ví dụ như đức tin sẽ nhắc chúng ta nhớ Lời Chúa chép trong Châm ngôn: **“Chớ khôn ngoan theo mắt mình; Hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lìa khỏi sự ác: Như vậy, cuống rốn con sẽ được mạnh khỏe, và xương cốt con được mát mẻ.”** (Châm ngôn 3:7-8). Hoặc khi chúng ta có hoa lợi, có sự thu nhập... Đức tin sẽ nhắc cho chúng ta nhớ Lời Chúa chép: **“Hãy lấy tài vật và huê lợi đầu mùa của con, mà tôn vinh Đức Giê-hô-va; Vậy, các vựa lẫm con sẽ đầy dư dật, và những thùng của con sẽ tràn rượu mới.”** (Châm ngôn 3:9-10)

Khi đối diện với những người hay nhạo báng hoặc những kẻ hung dữ, nếu người tin Chúa nhớ đến Đức Chúa Trời thì đức tin sẽ cung cấp cho người ấy khí giới chiến qua việc nhắc lại Lời Chúa: **“Chớ phân bì với kẻ hung dữ, cũng đừng chọn lối nào của hắn; Vì Đức Giê-hô-va gồm ghieếc kẻ gian tà; Nhưng kết tình bậu bạn cùng người ngay thẳng. Sự rửa sả của Đức Giê-hô-va giáng trên nhà kẻ ác. Song Ngài ban phước cho chỗ ở của người công bình.”** (Châm ngôn 3:31-33)

Khi người tin Chúa vì cơ Tin-Lành và vì cơ Danh Chúa mà bị thế gian bắt bớ, thì hãy nhớ đến Chúa, ngay cả khi sự việc khiến bối rối, không nhớ được Lời Chúa, thì đức tin sẽ nhắc cho linh hồn nhớ Lời Chúa đã phán: **“Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ Ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra. Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con cho bị giết, con cái sẽ dấy lên nghịch cùng cha mẹ mà làm cho người phải chết đi. Các người lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì Danh Ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng, thì sẽ được rồi.”**(Ma-thi-ơ 10:17-22)

Hãy nhớ rằng, đức tin không có việc làm thì đức tin chết, nhưng nếu đức tin được thực hành theo Lời của Đức Chúa Trời thì sẽ dẫn đến đức tin nữa, như có chép:

Rô-ma 1:16-17: Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gô-réc; vì trong Tin Lành này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa, như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi đức tin.

Đức tin sẽ không chạy trước, không đi trước sự quyết định của linh hồn người tin Chúa, nhưng là sẵn sàng cung cấp cho linh hồn những sự cần phải làm, vì sự sống của linh hồn cũng là sự sống của đức tin vậy. Như khi người ta bật công tắc đèn, thì dòng điện sẽ cung cấp nguồn điện khiến đèn sáng lên thế nào, thì khi người ta nghĩ đến đức tin, nghĩ đến trách nhiệm của mình ở trước mặt Đức Chúa Trời, thì đức tin sẽ thi hành chức năng của mình đối với sự sống của linh hồn, nhưng người tin Chúa không được phép ỷ vào đức tin, mà phải sử dụng đức tin trong mọi công việc của mình khi còn sống ở trên đất này.

Nói tóm lại, chức năng của đức tin hoạt động giống như ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn chúng ta vậy, sẽ dò thấu mọi nơi ẩn bí của lòng. Vậy nên người tin Chúa phải tận dụng thời gian để trang bị mọi sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời, vì những sự đó thuộc về chức năng của đức tin quản lý. Nếu kho tàng thuộc linh của người tin Chúa được đầy đầy, thì sự vui mừng của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ ở trong người ấy và sự vui mừng của người ấy sẽ được trọn vẹn và bất kỳ điều gì mà người ấy cầu xin nơi Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, thì Đức Chúa Cha sẽ ban cho người ấy.

Giăng 15:1-16: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì Lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn. Điều răn của Ta đây này: Các người hãy yêu nhau, cũng như Ta đã yêu các người. Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình. Ví thử các người làm theo điều Ta dạy, thì các người là bạn hữu Ta. Ta chẳng gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng Ta đã gọi các người là bạn hữu Ta, vì Ta từng tỏ cho các người biết mọi điều Ta đã nghe nơi Cha Ta. Ấy chẳng phải các người đã chọn Ta, bèn là Ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhận Danh Ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người.